

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
z dnia 2 kwietnia 2007 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]
w składzie:

Przewodnicząca - Anna Dąbrowska-Puszkiewicz
Sędziowie OSD - Grażyna Klincewicz
- Rajmund Sarbinowski

w obecności Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych
w [REDAKTOWANE] - [REDAKTOWANE]

po rozpoznaniu w dniu 02 kwietnia 2007 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego
[REDAKTOWANE] obwinionego o to, że będąc pełnomocnikiem [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE] nie rozliczył się z otrzymanego od niego wynagrodzenia, do czego
zobowiązał się pismem z dnia 31 marca 2004 r., tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 2
ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059
ze zmianami) oraz art. 25 ust. 1 Zasad Etyki Radcy Prawnego

o r z e k a

- obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] uznaje winnym zarzucanego
mu czynu, to jest, że będąc pełnomocnikiem [REDAKTOWANE] nie rozliczył się
z otrzymanego od niego wynagrodzenia za prowadzenie sprawy, do czego
zobowiązał się pismem z dnia 31 marca 2004 r., tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 2
ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 123, poz. 1059
ze zmianami) oraz art. 25 ust. 1 Zasad Etyki Radcy Prawnego,

i na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych za wyżej wymienione
przewinienie

- 1) wymierza obwinionemu karę dyscyplinarną upomnienia,
- 2) obciąża obwinionego – radcę prawnego [REDAKTOWANE] kosztami
postępowania w kwocie 300 zł (słownie: trzysta zł) na rzecz Okręgowej Izby
Radców Prawnych w [REDAKTOWANE]

Uzasadnienie

Postępowanie dyscyplinarne przeciwko obwinionemu – radcy prawnemu [REDAKTOWANO] zostało wszczęte na skutek skargi wniesionej przez [REDAKTOWANO]. Skarżący zarzucił, że obwiniony będąc jego pełnomocnikiem pobrał od niego kwotę 2.400 zł tytułem wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w sądzie, a tymczasem obwiniony w ramach udzielonego mu pełnomocnictwa wystosował tylko jedno wezwanie do zapłaty, zaś sprawa w ogóle nie trafiła do sądu. Obwiniony w ramach rozliczenia zobowiązał się zwrócić skarżącemu kwotę 1.500 zł w ratach po 500 zł miesięcznie, jednak mimo pisemnej deklaracji spłaty, nie wywiązał się z tego zobowiązania.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy OIRP w [REDAKTOWANO] wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radcy prawnego [REDAKTOWANO]. We wniosku Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego obwiniał radcę prawnego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na tym, że będąc pełnomocnikiem [REDAKTOWANO] nie rozliczył się z otrzymanego od niego wynagrodzenia, choć zobowiązał się do tego pismem z dnia 31 marca 2004 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po przeprowadzeniu postępowania dowodowego na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2007 r. ustalił następujący stan faktyczny. Skarżący [REDAKTOWANO] w dniu 22 listopada 2002 r. zlecił obwinionemu [REDAKTOWANO] prowadzenie sprawy udzielając mu w tym celu pełnomocnictwa procesowego do działania w jego imieniu przed sądami wszystkich instancji oraz urzędami.

dowód: pełnomocnictwo procesowe z dnia 22 listopada 2002 r. k-43

Tytułem wynagrodzenia za prowadzenie sprawy obwiniony otrzymał od skarżącego w 2002 r. kwotę 2.400 zł, jednakże w ramach udzielonego pełnomocnictwa wystosował tylko jedno wezwanie do zapłaty, a sprawa w ogóle nie trafiła do sądu.

dowód: skarga z dnia 11 kwietnia 2005 r., k-1 do 2

Obwiniony zobowiązał się zwrócić skarżącemu, niezadowolonemu z postępu sprawy, część otrzymanych od niego pieniędzy, tj. kwotę 1.500 zł, w ratach po 500 zł miesięcznie przekazami pocztowymi na adres domowy skarżącego i odesłał całość akt sprawy skarżącemu uznając, że ten wypowiedział mu pełnomocnictwo.

dowód: pismo obwinionego z dnia 31 marca 2004 r., k-3

Obwiniony pomimo pisemnego zobowiązania nie przekazał skarżącemu 1.500 zł (bezsporne).

Zarówno w piśmie z dnia 31 marca 2004 r., jak również w odpowiedzi na skargę obwiniony twierdził, że nie złożył pozwu w sprawie [REDAKTOWANE] którą zlecił mu skarżący, ponieważ nadal toczyły się inne sprawy między skarżącym a Panem [REDAKTOWANE] i ze skarżącym uzgodnili „odczekać” na ich zakończenie, bo „nie biegnie w tej sprawie termin”. Po odesłaniu akt, według twierdzeń obwinionego, skarżący czterokrotnie dzwonił do niego prosząc, by dalej prowadził jego sprawę, tj. do końca ustalił możliwości wystąpienia na drogę sądową z roszczeniem przeciwko nabywcy części jego działki i że wówczas ze skarżącym ustalili rozliczenia finansowe między sobą zamknąć kwotę 2.400 zł., bo tylko tyle od skarżącego otrzymał. W odpowiedzi na skargę obwiniony nadto twierdził, że faktycznie to umówiono się na kwotę 5.000 zł netto i że rachunek na taką kwotę wystawi skarżącemu w przeciągu najbliższych dni.

dowód: - odpowiedź na skargę z dnia 29 listopada 2005 r. k-6,
- wyjaśnienia obwinionego z dnia 21 marca 2006 r. – k -30 do 31

Zgodnie z tą zapowiedzią obwiniony przesłał skarżącemu fakturę Nr 1/05 z dnia 1 grudnia 2005 r. na kwotę 6.100 brutto, za zlecenie prowadzenia sprawy nieruchomości zgodnie z udzielonym pełnomocnictwem.

dowód: - pismo z dnia 1 grudnia 2005 r., k-13,
- faktura VAT Nr 1/2005 z dnia 1 grudnia 2005 r., k-14

Skarżący w piśmie z dnia 27 marca 2006 r. wyjaśnił, że obwiniony miał prowadzić sprawę o odszkodowanie za bezumowne korzystanie z nieruchomości wcześniej do niego należącej, a uzgodniona cena usługi opiewała na kwotę 2.400 zł, którą to kwotę w całości zapłacił obwinionemu.

Skarżący podkreślił, że była to prosta, jasna sprawa i żadne badanie akt, ani badanie możliwości występowania z roszczeniem nie było konieczne. Wskazał przy tym na wezwanie do zapłaty, wystosowane przez obwinionego, którego treść potwierdza, że chodziło o prostą sprawę o zapłatę.

Nadto skarżący zaprzeczył, że po odesłaniu akt dzwonił do obwinionego, by ten dalej prowadził sprawę. Uważał, że w sytuacji, gdy obwiniony zlikwidował kancelarię w Gdyni nie informując go o tym „i po kryjomu” wyprowadził się do [REDAKTOWANE] nie mógł mu dalej powierzyć prowadzenia sprawy.

dowód: - pismo skarżącego z dnia 27 maja 2006 r., k-38,
- wezwanie przedsądowe z 20.11.2002 r. k-41

Wystawienie przez obwinionego faktury Nr 1/2005 na kwotę 6.100 zł, skarżący odebrał jako rodzaj reakcji na jego pozew i próbę wymuszenia na nim cofnięcia powództwa, z którym wystąpił przeciwko obwinionemu dochodząc zwrotu kwoty 1.500 zł z tytułu rozliczenia za prowadzenie zleczonej sprawy.

dowód: pismo skarżącego z dnia 12 grudnia 2005 r., k-8 do 9

Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANE] Wydział VIII Grodzki wydał w tej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 listopada 2005 r., sygn. akt: [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] w którym orzekł, że obwiniony powinien zapłacić skarżącemu kwotę

1.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 października 2005 r. do dnia zapłaty.

dowód: nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, k-42

Obwiniony złożył sprzeciw od tego orzeczenia i wniósł powództwo wzajemne p-ko skarżącemu na kwotę 3.700 zł, jako różnicę między kwotą 6.100 zł a kwotą 2.400 zł wpłaconą przez skarżącego za prowadzenie sprawy.

dowód: - wyjaśnienia obwinionego z dnia 21 marca 2006 r. k-29 do 31

Wyrokiem z dnia 6 lipca 2006 r., sygn. akt: [REDAKTOWANE] Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANE] zasądził od obwinionego na rzecz skarżącego kwotę 1.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 października 2005 r. do dnia zapłaty i oddalił powództwo wzajemne.

dowód: notatka Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 22 sierpnia 2006 r., k-49

Mimo prawomocnego wyroku sądowego, obwiniony nie zwrócił skarżącemu żądanej kwoty 1.500 zł dobrowolnie i w związku z tym skarżący skierował sprawę do egzekucji, która jest w toku k-54

dowód: pismo skarżącego z dnia 27 maja 2006 r.

Sąd Dyscyplinarny zważył i ustalił, co następuje.

W ocenie Sądu fakt popełnienia zarzucanego przewinienia poprzez nierozliczenie się obwinionego ze skarżącym z otrzymanego wynagrodzenia w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budzi wątpliwości.

Bezsporne jest, że obwiniony nie zwrócił skarżącemu kwoty 1500 zł mimo, że zobowiązał się do tego pismem z dnia 31 marca 2004 r. W tej sytuacji skarżący zmuszony był dochodzić zwrotu ww. kwoty na drodze sądowej. Obwiniony należności nie uregulował mimo, że Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANE] prawomocnym wyrokiem z 06 lipca 2006 r. w sprawie o sygn. akt [REDAKTOWANE] zasądził od obwinionego na rzecz skarżącego kwotę 1500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31.10.2005 do dnia zapłaty i oddalił powództwo wzajemne w całości. Należności wobec skarżącego obwiniony nie uregulował. Ww. wyrok jest aktualnie w egzekucji komorniczej.

Takie postępowanie radcy prawnego w ocenie składu orzekającego jest naganne, niegodne zawodu radcy prawnego, sprzeniewierzające się ślubowaniu radcowskiemu. Narusza zasady etyki radcy prawnego określone w art. 25 ust. 1, który zobowiązuje radcę prawnego do szczególnej skrupulatności w rozliczeniach z klientem.

Sąd postanowił nie uwzględnić wniosku obwinionego z 01 kwietnia 2007 r. w przedmiocie odroczenia terminu rozprawy. Zdaniem Sądu materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie pozwala na obiektywną ocenę postępowania obwinionego i wydanie orzeczenia. Sąd miał również na uwadze okoliczność,

że obwiniony nie przedstawił żadnego dowodu, który by uprawdopodobniał podjęte przez niego działania w niniejszej sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z § 54 ust. 1 i 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 06.04.1984 r. w sprawie zasad i trybu postępowania dyscyplinarnego w stosunku do radców prawnych i aplikantów radcowskich (Dz. U. nr 27, poz. 138 z późn. zm.).

Od niniejszego orzeczenia stronom przysługuje prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w [REDACTED] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu orzeczenia.

Do odwołania należy dołączyć odpisy odwołania dla wszystkich stron postępowania.

Sędzia OSD

Przewodniczący SSD

Sędzia OSD

Orzeczenie unieważniono
pię 04 maja 2007 i jest
nieomalne

16.05.2007